

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 72/2023
09.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 18/22 од 15.09.2022.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 753/22 од 15.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 18/22 од 15.09.2022.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 753/22 од 15.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 18/22 од 15.09.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2.у вези става 1.КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.07.2021. године до 27.08.2021. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, таксативно наведених у изреци пресуде.

Поред тога, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка суду и ВЈТ у Новом Пазару, наведених у изреци пресуде, као и судског

паушала у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 753/22 од 15.12.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Новом Пазару и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 18/22 од 15.09.2022.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Златан Куртовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или укине побијану другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, уз одлагање извршења правноснажне пресуде, сходно члану 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с обзиром да у чињеничном опису кривичног дела у изреци правноснажне пресуде није описана радња ношења оружја - пушке, која чини битно обележје овог кривичног дела. Поред тога, по ставу одбране нису остварена ни субјективна обележја кривичног дела, која се тичу психичког односа окривљеног према делу, на који начин је повређен закон на штету окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Радњу кривичног дела из члана 348. став 1. Кривичног законика представља неовлашћено израђивање, преправљање, продаја, набављање, вршење размене или држање ватреног оружја, конвертибилног или онеспособљеног оружја, његових делова, муниције, експлозивне материје или минско – експлозивних срдстава, док радњу из става 4. истог члана представља ношење предмета из став 1. и 2. овог члана.

По оцени овога суда, у чињеничном опису радње извршења окривљеног АА у изреци првостепене пресуде, наведене су све чињенице које чине законска обележја кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, због којег је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом. Изрека правноснажне пресуде садржи како објективна обележја, у односу на радњу извршења (...супротно одредби чл. 5. ст. 2. Закона о оружју и муницији, неовлашћено носио ватрено оружје са олученим цевима... све време држећи у рукама пушку марке „Mauser“ модел „98“, калибра 7,9 x 57 мм, са два метка у „магацину“, прекривену војном јакном маслинасто зелене боје, коју је уперио у правцу мал. ББ, а за које ватрено оружје и муницију није имао дозволу надлежног органа за ношење...), тако и субјективна обележја предметног кривичног дела, која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, усмерен на извршење кривичног дела за које је оглашен кривим.

Како су у изреци пресуде наведени сви елементи кривичног дела, то изостављање речи у законском називу кривичног дела, нема утицаја на закључак да је дело, за које је окривљени и оглашен кривим, кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика (страна 3, други став, другостепене одлуке Кж1 753/22 од 15.12.2022. године), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује. Како је неспорно да је пропуштено да се наведе пун назив кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, могло би се радити о повреди из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која повреда се не налази на списку повреда које Врховни касациони суд испитује по захтеву о заштити законитости.

С тога, побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Бранилац окривљеног АА и у осталом делу захтева указује на неразумљиву изреку, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не спада у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић